

کلیوال ژوند او کلیواله مینه

کلیوال ژوند

کلیواله مینه

Ketabton.com

لیکوال رفیع الله علی حیدر وردگ

دالی دی وی!

زما گران ملگری منصور احمد
مصباح ته.

د کتاب نوم: کلیوال ژوند او کلیوال مینه

لیکوال: رفیع الله علي حیدر (وردک)

د لیکوال نمبرونه:

۰۷۹۷۳۳۵۸۳۰

۰۷۳۰۴۳۲۷۶۲

د جمعي لمانځه ته تللي وو.
يو څو نور ملگري نور هم راسره وو.
په لاره مو سره گف کولو.
دمکتب کيسي شروع شوی.
يو ملگري به ويل چې فلانکي استاذ بڼه دی بل به ويل نا
فلانکي استاذ بڼه دی.
په همدی بحث جومات ته ورسیدو.
دی جومات کې يو مولوی صاحب وو.
ډیر بڼکلی اواز یې وو.
ماته یې زیات خوند راكولو.
لمونځ مو وکړو بیرته را روان شوو.
په لاره دیو ملگري سره مخ شوم.
چې يو کال مخکې یې مکتب پرینسی وو.
تللی وو ایران ته.
ستړی مشی مې ورسره وکړی.
زما نور ملگري ولاړل کورته.
زه ده هغې سره په خبرو لگیا شوم.
هغه ويل چې اول وار مې وو چې ایران ته قاچاقی تللم.

نو زیات په زحمت راباندې تیر شوو.
په لاره اوبه دخوراک څه نه پیدا کیدل.
په موټر کې به یې داسې بار کړو که لرگۍ.
هیڅ مو نشوای کولی دقاچاقبرانو سره چې څه به مو وویل
نو به یې وهل او ډبول کول.
بل سهار یې په کور کې دمه راکړه راته یې ویل چې
غږ مو پورته نشی کنه خون مو په خپله غاړه دي.
دغرمې یوولس بجی به وی چې قاچاقبران راغلل.
په مو تړو کې یې سپاره کړو.
نوی حرکت وکړو.
بیا دایران عسکر راپسی شول .
زموږ دملگرو یو موټر یې وویشتا او موټر چپه شوو خدای
خبر چې څنگه به شوی وی.
ماویل یاره دا خو بیخی زیات ظلم او زحمت دی.
هغه ویل هوو زرگو افغانان نور د هرخوا پری ژوند تنگ
شوی.
ماویل هوویاره بنا له ایران څخه څه رقم راغلی په زحمت
شوی خو به نه وی.

نه الحمدلله په زحمت نشوو خو ايران کي روپي ډيري رانه
واخيستی.

ما بڼه ډير بڼه چې پخیر پخیر رارسیدلی یې روپیو غم
مکوه.

هغه ویل هوو دا هم دخدای پاک مهرباني ده چې روغ رمت
راورسیدم.

ماویل ای نویده ته خو مین هم وی هغه کیسه څنگه شوه.

اوف یې وکړل ویل څه درته ووايم یاره په پښتو کي به یو
یو خوش قیسمته خپل مینه حاصل کوی.

ماویل اصلی خبره وکړه.

ویل یې ما چې مکتب پریښوو په همدی خاطر می پریښوو
چې هغه دلایسه ور نکړم.

خو چې له ایران څخه راغلم هرڅه وران شوی هغه یې بل
چاته ورکړی.

هغه دیو شاعر شعر می سترگو سترگو ته کیری چې وایې

پيڻي گڻم خو دا پڪي بايلمه

ديدنونه دآشنا پڪي بايلمه

زه خو ستا لپاره ژوند نه مسافر شوم

خو خبر نه وم چي تا پڪي بايلمه

زما ورباندي زيات زره بد شوو.

نو مي لڙ تسلي ورڪره .

ورته ومي ويل خير گرانه ڊير فڪر مڪوه دا خو ژوند دي

ڇوڪ باچا او ڇوڪ غريب وي.

نو ته يي هم په كيسه كي مه ڪيره.

هغه ويل ان شاء الله ڊير يي په كيسه كي نه يم.

ماته يي ويل چي گوره مينه ونڪري.

زه ڊپنيو په سر ناست وم لاس مي پر سترگو ونيولو او

سر مي په زنگون ڪينودا بيرته مي سر راپورته ڪرو.

هغه ويل لڪه چي خان ته دي اور اچولي.

ماهم ورته ويل هوو دغسی ده زړگو.

ويل بنا نو الله پاک دي کامياب کړه.

ماويل آمين ثم آمين مننه .

راته يې ويل راءه کوټی ته گفه به هم وکړو چای به هم وڅښو.

ماويل سمه ده .

لاړو کوټی ته دننه شوم هغه ويل ته کينه زه به دچای خبر ورکړم.

ماويل سمه ده.

زه په کوټه کې کیناستم دکوټی په دیوال يې دغه توری لیکلی وو.

N♥S

نو ماته دمکتب وخت رایاد شوو.

چې داحروف به يې په هر حای لیکل نوید نومیدا زما ملگری.

نوید راغی لږ وروسته يې واړه ورور چای راوړو.

خو زما فکر زیات خراب وو حکه نوید ماته ويل چې حان ته دی اور اچولی ماويل هسی نه چې په رښتیا اور شی په همدی فکر کې وم چې نوید غږ وکړو.

گلابه څه سوچونه کوی.

ماویل هیڅ هم نه نوید جانه.

هغه ماشوم د نوید ورور ډیر مسخره وو.

هغې زیات وځندولو لږ فکر یې راسم کړو.

چای مو وڅښو زه ترې را روان شوم په لاره مې دخوش

نصیب ترانه چلانده کړه روان وم کورته.

په لاره کې د استاذ سره مخ شوم.

ستړی مشی مې ورسره وکړی.

استاذ ویل گلابه دا ډیر وخت مې په مکتب کې نه یې لیدلی

ولی نه راځي .

ماویل استاذ لږ کارونه مې هغه باندي مصروف وم .

استاذ ویل بڼه اوس خلاص شول کنه.

ما ویل هوو خلاص دی الحمدلله.

استاذ ویل بڼا ډیر بڼه سبا مکتب ته راشه مکتب مه پریرده.

ماویل سمه ده ان شاء الله درحم .

استاذ سره مې خدای پامانې مې ورسره وکړه. زه راغلم

کورته موبایل مې چارچ ته کیښود زه لارم بیرون ته د خپلی

معشوقی سره مې لیدل مینه اوله وه بڼه مزه یې کوله .

خو زه تري زيات شرميدم.

هغه زمون خپله هم وه او زمون دکور دخوايي کور وو.

ورسره ومي ليدل ستري مشي مي ورسره وکړي .

ويل گلابه بنه يي .

ماويل هوو الحمد لله.

کورکي مو خيرت دي.

ماويل الحمد لله.

پلار او مور خور ټول بنه وو.

ماويل هوو حاضره ټول بنه وو.

ما پکت دهغي خبرو ته هوو او نا ويل خکه ما ورسره

خبري نشواي کولي.

کورکي به مي پيري خبري ورته زده کړي خو چي ورسره

مخامخ به شوم ټولي به رانه هيري شوي.

ويل يي گلابه .

ماويل ها .

هغي ويل ولي هر وخت غوصه وي.

ماويل نه يم غوصه کله غوصه يم.

ويل نه گلابه غوصه خو يي هر وخت چي زه تا وينم
نو غوصه وي او خبري نكوي.
ماپه زره كي ويل چي دظالم لوري چي تاسره مخ شم نو
هرڅه رانه هير شي.
خو خير ما ورته ونه كتل خو شايسته وه.
زه بيرته راغلم كورته.
كور ته راغلم چي زمورن ماما هم زمورن كره راغلي وو.
زه زيات خوشاله شوم .
حكه دا مي پير بڼه ماما وو.
چي رابه غللو نو به مو خپل ساعتري كول.
كوټي ته ور غللم دماما سره مي ستري مشي وكړي.
مور مي راباندي غږ وكړو گلابه رنگ دي ولي ژير دي
ناروغ خو به نه وي.
ماويل نه موري هسي لږ ستري شوم.
دماماسره مي گف شروع كړو ټوكي يي راباندي كولي.
د ماخوستن اذان وشوو.
ماما ته مي ويل رايه ماما چي جومات ته لاړ شو.
جومات ته لاړو لمونځ مو وكړو.

ماما مي دخلکو سره په سترې مشو اخته شوو.
ما د يو ملگری سره بیرون گف شروع کړو.
ورته ویل مي حکمت جان نن استاذ په لاره کې ولیدم.
راته یې ویل چې مکتب ته ولی نه راځی .
ما ورته ویل چې لږ کارونه مي وو.
حکمت ویل بنا اول سر کې دې دروغ ورته ویلی.
ماویل نو څه مي کړی وای .
حکمت ویل بڼه نور یې څه ویل .
ماویل چې ویل یې سبا سهار مکتب ته راشه.
حکمت ویل دا خو یې بڼه درته ویلی که څنگه.
ماویل هوو بڼه خو یې ویلی ته داسی وکړه سبا چې مکتب
ته تللی نو پر ما هم غږ وکړه .
حکمت ویل سمه ده ولی نه گلابه .
ما تری مننه وکړه .
زه او ماما راغلو کورته.
مبایل مو راواخیست لږو مؤ شروع کړه.
دماما سره په پنځوس افغانی.
ماتري ډیری وگتلی.

خو اخیږ کي رانه خپلی روپی بیرته وگتلی.
دشپی تر یولسو او نهه دقیقو پوری لږو وکړه.
خو هیڅ فایده یې ونه کړه .
حکه نه مې ماما له ماڅخه روپی وگتلی او نه هم ما تری
وگتلی.
نو ویده شوو سهار راباندی مور چیغی وهلی پاڅه گلابه
لمونځ قضا کیری.
خو ډیری چیغی یې راباندی وکړی.
اخیږ یې راباندی په مخ اوبه واچولی .
خو پاڅیدم لمونځ مې وکړو بیرته ویده شوم.
بیا نو حکمت اواز وکړو چې راءه دمکتب ناوخته کیری .
زه پاڅیدم کتابونه مې سم کړل .
زه او حکمت مکتب ته روان شوو.
په لاره یو موټر راغی په هغه کي تر مکتبه لاړو.
نو چې تری بنسکته شوو نو موټروان کرایه غوښته .
حکمت ورته ویل گوره استازده موټر راته تا وراوا اول په
دې ویلی وو اوس یې رانه نشی اخیستلای.
دحکمت او موټروان جنجال شوو.

ما موٽروان ته مي ويل ڄومره روپي دي کيري .
ويل يي سل .

ما روپي ورکري حکمت ويل مه يي ورکوه ته لڀوني يي دوه
قدمه لار ده .

ته ورته سل روپي ورکوي .

ماويل پريڙده يي حکمه .

حکمت ويل ولي پريڙدم .

ما حکمت تر لاس ونيوو او موٽروان ته مي ويل کاکا ورڄه
نور .

هغه لارو حکمت ډير غوصه وو .

حکمت يي خپل صنف او زه خپل صنف ته ولاړم .

اول ساعت مو دري وه دري مو وويله دوهم ساعت شروع
شوو رياضي وه .

زما رياضي ښه نه ايشي ده .

دا ساعت هم تير شوو .

ماته زيات خوب راتلو په شاه دصنف کي بل هلک ناست
وو .

ماورته ويل هيله کوم داځاي ماته راکري تاسو زما پر ځاي
کيني .

هغه ډير بڼه هلک وو ويل راشه ولی نه.
زه لارم په کونج کې کيناستم .
درسی ساعت مو کيميا وو.
دکيميا استاذ ډير غوصه ناک هم وو.
او ماته خوب هم زيات راتلو .
خو اخير ويده شوی وم .
چې درز دلبنتي واريې راباندی وکړو.
استاذ ويل ته درس وايې که خوب کوی.
نو يې پاخولم تختی ته.
ويل هله ژر کوه تير شوی درس تکرار کړه.
نو ما ورته ويل استاذ زه خو ويده وم نو زه څنگه پوه شم
چې کوم درس وو.
ټول صنف کې هلکانو وخنډل .
زه له خوبه وم په خپلو خبرو سم نه پوهيدم.
استاذ بيا يو دوی لښتی راکړی .
زه لارم په خپل حای کيناستم .
تفريح شوی بيرون ته چې لارم نو هلکانو راباندی مسخري
کولی خپل صنف خو راباندی خبر وو .

خو دصنف واله وو راباندی ټول مکتب خبر کړو .
چې زه به یې ولیدم نو به یې راته ویل .
چې زه ویده وم په درس نه یم خبر .
هر هلک دا راته ویل .
لاړم د استاذ څخه مې اجازه اخیستله .
ښه وو تستاذ اجازه راکړه .
راغلم کور ته ویده شوم .
ماسپینین په یوه بجه او 37 دقیقو پاڅیدم .
لمونځ مې وکړو بیرون ته لاړم .
زموږ دکور مخی ته ویاله وه .
په دې ویاله ډیری ښځی وی هغې جنی هغه زه چې پری
مین وم .
غږ یې وکړو زه ویده وم په درس نه یم خبر .
ټولو ښځو ماته خندل .
زه دې ته حیران شوم چې هغه څنگه خبره شوه .
آیا هغه پیری ده آیا هغه ډیپیریانو سره ملگری ده آیا هغه دبل
چاسره اړیکه لری .
زما فکر ډیر خراب شوو بیرته لاړم کورته .

خور مي چي وليدم نو يي ويل زه ويده وم زه په درس نه يم خبر.

ماته غوصه راغله هغه مي پسي واخيسته.

هغه په کوټه ننه ته ور يي بند کړو.

ما ورته ويل خوري ته دا راته ووايه چي تاسو ته چا ويلي .

خور مي ويل دهغي جنی نوم يي واخيست ويل دهغه د

ورور زوی ماته او هغه جنی ته وويل.

ماته زياته غوصه راتله خوبس څه مي کړی وای غلتي زما

وه.

سبا سهار بيا مکتب ته لارم .

تر دوولسو بجو مو درس وويلا .

کورته راغلم پښه مي زيات درد کولو.

مورته مي وويل .

مور مي راته روپی راکړی .

سبا سهار لارښه روغتون ته.

ماويل سمه ده مور جاني.

کليوالی ژوند وو ماته کليوال ژوند زيات خوند راكولو.

سبا سهار لارم روغتون ته داکتر راته ویل دا دې بڼه کار
کړی چې سمدلاسه راغلی یې کنه ناروغی دې غټی ده.
دا یې راکړه ماښام اذان په لاره راباندې وشوو.
یو ساعت لار پاتی وه موټر هم نه وو.
زه حیران شوم ماویل هسی نه چې په لاره کوم مسکيل راته
پیدا شی دې فکر کې وم.
چې تروری مې یاد ته راغله .
چې دې کلی کې خو مې ترور هم شته.
نو لارم د ترور کره مې .
دهغې کور تنها له نورو کورو لیری وو.
نو لارم دروازه مې ورتک تک کره .
دروازه یې خلاصه کره ستړی مشی مې ورسره وکړی .
هغوی هم زیات خوشاله شول زما د ترور دوی لورانی وی
زامن یې نه وو.
د ترور خاوند تللی وو غزنی ته هلته یې شپه وه .
ما د ماښام لمونځ وکړو دعا مې وکړه.
را ولاړ شوم ترور مې ویل چې لمونځ دې وکړو بیا هغه
بلی کوټی ته راځه .

لاړم هغه بلی کوتی ته ترور رانه زموږ دکورنی دغړو پوښتنه وکړه.

ویل یې ډیر ښه وخت راغلی زما خاوند په غزنی کې وو موږ لږ ډاریدو ما ویل هسی نه کوم مشکل پیدا شی.

خو دخدای پاک مهربانی وه چې ته راغلی.

لږ وروسته یې ډوډی راوړه .

ډوډی مو وخوړه زیات مزه یې وکړه.

چای یې هم راوړو چای مو هم وڅښو.

د ترور لورانو راته ویل گلابه مایل خو دې راکړه.

ما هم مایل ورکړو .

ډیر فلمونه یې پکې وکتل .

فلمونه یې خلاص نکړل مایل چارچ خلاص کړو.

نو مایل یې چارچ ته کیښوو.

نیم یا څلویښت دقیقې وخت تیر شوو بیا یې راواخیست.

بیا یې هغه پاتی فلمونه وکتل .

نو یې زما کوډ یا پټ کوډ چې ما پکې خپل شخصی شیان قلف کړی وو.

دا یې را پیدا کړو ویل دا خلاص کړه .

ماويل دا زما ندى زده دا زما ملگری رمز ورگری.
خو ني منله ويل نه خلاص يي کره .

ما بيا ورته وويل چي زما ملگری رمز ورگری.
نو يي ويل سمه ده بيا نو څه کوی حذف به يي کړم.
ماويل نه حذف يي نگری .

هغي ويل يا يي خلاص کره يا يي حذف کوم.
نو زه يي هم مجبوره کړم کوډ مي ورته خلاص کړو.
په هغه کي دهغه جني عکس هم وو .

هغه يي چي وليدلو ويل دا څوک ده گلابه.
ماويل دا هسي عکس دی .

هغه ويل يا به يي رابنايي يا يي حذف کوم.
ماويل هيله کوم چي حذف يي نگری.
هغه ويل سمه ده خو راوينايه .

ما ويل دا زما .

ويلی څه خو وایه دا ستا څه خبری ولی بندوی.
ماويل دا زما ملگری ده .

هغوی زیات وخنډل ويل دا بدرنگه دی ملگری کړی.
ما هيخ هم نه ويل .

ڊيري مسخري يي راباندي وکړي.
ډير پښيमानه شوم چي راغلم.
په لاره خوبه مړ شوي واي نو دلته خو تر مرگ بتره کړم.
سهار شوو لمونځ مي وکړو .
کورته راغلم .
کليوال ژوند ماته زيات خوند راکولو.
حکه چي څوک به مريض شوو نو ټول گاونډيان به يي
پوښتنی ته ورتلل.
ماته هم زمور گاونډيان راتلل .
او شی به يي هم راورل يا هگی يا بل شی خو مقصد خالی
لاس نه راتلل.
بله ورځ دهغي جنی مور راغله.
زه پروت وم پښی مي درد کولو .
سر مي په پرستن کي پټ کړی وو.
دهغي جنی مور زما مورته ويل دهغي جنی نوم يي
واخيست .
ويل دا پښير هغي پاخه کړی هغه ډير ښه پښير پخوی .
زما مور تري مننه وکړه.

او زه زيات خوشاله شوم حڪه چي دهغي دلاس خواره خو
بيل خوند لري.

دهغي جني مور لاره .

نو زه راپاڅيدم مور ته مي ويل .

موري هغه پنيڙ دي څه ڪرل زيات وږي شوي يم.

مور مي پنيڙ راولاڅيستل زياته مزه يي وکړه.

داسي ارمان راتلو کاش چي نور هم واي.

خو خير له نارغي بڼه شوم بهر بيرون ته لارم.

چکر مي وو هلو دملگرو سره مي وليدل بيرته راتلم کورته .

په لاره روان وم چي اواز وشو گلابه چيري داسي تيز روان
يي.

چي شاته مي وکتل هغه جني وه ستري مشي يي راسره

وکړي زما دناروغي پوښتنه يي وکړه.

ويل ماته کوم خدمت شته .

ماويل هوو .

ويل وايه کوم خدمت وکړم.

ما ويل ستا مور زمونږ ڪره راغلي وه.

پنيڙ يي راوړي وو او ويل يي چي دا تا پاڅه کړي .

نو هغه راته پاڅه کړه.

هغې ويل ته داسې وکړه خور ته دې ووايه چې زما مور ته
ووايې .

که زه يې په خپل سر پاڅه کړم .

بيا مي مور غوصه کيږي.

ماويل سمه ده لېونۍ .

لاړم کور ته خور ته مي وويل هغه ور غلله.

لږ وروسته يې بڼه ډير پڼير راوړل زيات خوند يې کولو.
وخت تيريدو.

مينه مو ورځ تر بلې زياتيدو کليوال ژوند وو چا راته
مزاحمت نه کولو.

کورونه مو هم سره نيردي وو وخت تيريدو.
زما خور ناروغه شوه .

ډيرو روغتونو ته مو بوتله هيڅ بڼه کيده نه.
کابل ته مو هم بوتله هلته .

داکتر ويل دا بوځي پاکستان ته زموږ سره دومره روپي هم
نه وي.

ما فکر وکړو چې لاړ شم نويد ته .

زما ملگری ته لږ روپی به ترې په قرض واخلم.
ور غللم نوید ته نوید سره مې ولیدل کیسه مې ټوله ورته
وکره.

ویل څومره دې پکار دی پکت غږ کوه .

ما ترې څلویښت زره افغانۍ راوړی.

پاسپورت مو شروع کړل.

ډیر په زحمت مو پاسپورتونه واخیستل .

روان شوو پاکستان ته مزل دی کوو یې.

د غرو او دښتو په ننداره وم .

فکر ورته وړی وم .

پاکستان ته ورسیدو اطاق مو هم په کرایه ونيوو .

شپه مو وکره سهار د روغتون په لټه کې شوو.

روغتون ته لاړو .

د خور زړه مې سوری وو.

داکتر ویل چې دابه یو څو شپې میلمنه وی دا زیات ژوند
نشی کولی.

لاړم د خور اطاق ته .

د خور کم عمر او ځوانی ته مې چې کتل زیات خفه شوم.

ڊيره ژړا راتله ځان مي ټينگ كړو.
بیرته راغلم بهر بیرون ته .
زیات مي وژړل ډیر فکر مي خراب شوو.
زړه مي زیات درد کولو چې بي هوشه شوی وم.
بیا په ځان نه يم خبر شوی .
چې په هوش کې راغلم نو په اطاق کې وم.
داکتر راسره وو.
زما دحالت پوښتنه وکړه .
ماويل بڼه يم مشکيل نشته.
لاړم د خور اطاق ته لږ لږ دوا مي د هغې دتسلی لپاره
واخيسته.
نو دروغتون څخه خپل کړايې اطاق ته روان شوو.
خور مي رانه پوښتنه وکړه.
داکتر څه ويل .
ماويل چې داکتر ويل دا دوا دي وخورى ان شاء الله بڼه
به شى.
لاړواطاق ته .
سهار مو بیرته حرکت راوکړو را روان وو.

زما په زړه کې دغم اوربل وو.
وخت تیریده.
خپل کلی ته راورسیدو .
زما دخور پوښتنې ته ټول خپلوان راغلل.
زما مې خورته ډیر زړه بدې دا.
ډیر فکر مې خراب وو.
زما دخور سره ټولو گاونډیانو ډیر بڼه چلند کولو.
هیچا نه خفه کوله د ټولو ډیر زړه ورباندې بد وو.
دخپلو ملگرو همزولو سره یې ډیر بڼه وخت تیر کړی وو.
په هغوی ډیره گرانه وه.
وخت تیریده بله ورځ یې اخیری سلگۍ وې.
خبری یې شروع کړی.
ویل یې وروره په ما بدگومانه نشی زه یوه پښتنه پیغله یم.
زما اخیری سلگۍ دی ما ورته ژړل او هغې خبری کولی.
ویل یې زه د فلانکی هلک سره مینه کوم.
هیله کوم چې پر ما بدگومانه نشی مایاکه مینه کړی .
هغې هلک ته ووايه چې په ما پسې هیڅ ژړا او خفگان
ونکړی په ځان دې فام.

تردي حايه يي خبري وکړي نو له دي فاني يي ستر گي پتي
کړي.

ما په زوره چيغه وکړه.

او بي هوبنه شوم .

چي په هوبن کي راغلم زمونږ په کور کي ژړاوي دي.

هر څوک ژړي .

خو د هغي همزولي بيخي داسي چيغي وهلي چي دسپري
زړه يي مات مات کولو.

ما هم پسي ژړل.

ډير زور يي غوښتلو داسي په خواني کي لړنگه شوه.

ټول کلي پسي خفه وو.

جنازه يي وشوه خاوروته مو ديوگل په شان خواني وسپارله.

زما مور جانه او پلار جان پسي ډير خراب شول.

خو بس په ژړا هيڅ نه کيده.

له هديري راغلم کورته زړه مي تنگ شوو.

لاړم خان ته کوټي ته بڼه زړه مي تش کړو.

بيرته راووتم ټول کور کي دغم خبري او دغم ژړا وه.

يوه مياشت تيره شوه.

ما دخور خبری هغه هلک ته تر اوسه نه وی کړی.
او نه می کولی شوای.
حکه خپلی پښتو اجازه نه راکوله چې ورته ووايم.
نو زما معشوقی ته می وویل .
هغه هلک دهغي دکاکا زوی وو.
هغي ویل سمه ده زه ورته وایم .
ما تري مننه وکړه.
هغي جنی ماته تسلی راکوله.
خو دهغي خبرو زیات خوند کولو.
زما زړه ورباندی ارام شوو .
ډیری خبری یی راته وکړی.
مور په خبرو لگیا وو چې خبر راغی چې هغه هلک حان
وژنه کړی.
هغي جنی چیغه وکړه او منډه یی کړی.
ما هم دهغي هلک کور ته ور منډه کړه.
چې ور غلم هلک وفات وو.
اوس نو دهغي په کور کې دغم خبری او ژړا روانه وه.
زما ورباندی زیات زړه بد شوو.

په زړه کې مې وویل چې که دخور خبرې مې ورته کړی
وای شاید داسې پېښه نه وای شوی.

خو نشوه .

دې هلک نور ورورا او خورانی نلرل.

د موره یوو وو.

مور یې پسی لېونی شوه.

هغې ته مې زیات زړه بد شوو.

وخت تیریده.

دهغې جنی ورور په کابل کې وظیفه لرله.

بیا یې زنک ورته راکړی وو چې یوه میاشت وروسته کور
کابل ته وړی.

دې خبری زما زړه مات مات کړو.

دجنی سره مې ولیدل.

ما ویل تاسو په رښتیا کابل ته کور وړی.

هغې رانه غیره تاو کړه او په ژړا شوه.

ویل هوو گلابه رښتیا ده .

ماویل گرانې ما یوازی پریردی.

هغي ويل گلابه ستا پرينودل دومره وږه خبره نه ده خو څه
وگرم گرانه.

ماويل که ته دبل شوی زه ځان وژنه کوم.
هغي چيغه وکره نه گلابه نه داسی ونکړی.
ماويل نو څه وگرم .

هغي ويل صبر وکره گرانه خدای پاک مهربانه دی.
يوه میاشت وروسته تلل کابل ته.

ما په ورځ کې دري يا څلور واری مي ورسره لیدل.
کورته لارم ډیر خفه وم.

د نوید خبری مي یاد ته راغلی.

چې ويل به يې چې ځان ته دي اور اچولي.

ما هغه وخت نه منله دا خو په رښتیا چې ځان ته مي اور
اچولی.

ډیر زیات خفه شوم کور کې تنگ شوم لارم د نوید دغو
کره.

د نوید سره مي ولیدل.

نوید ته مي کیسه وکره.

هغه ويل ځلابه ما نه وو درته ويلي اوس خو هيڅ حل لاره نشته.

ځلابه اوس صبر كوه ان شاء الله ټول به سم شي.
ماويل نويد جانه خو زړه مي هيڅ صبر كولو ته نه پريږدي.
نوید ويل نه پوهيگم څه وكرم.

خو ځوره ځلابه تر اوسه خو دي دلاسه نه ده ورکړي.
خو صرف کور يي کابل ته ځي که سنگه.
ماويل هوو خو جدايي راته ډيره سخته ده.

نوید ويل دغه خو ده خو اوس نو څنگه کوي.
ماويل نو اوس چي کرم څه به کرم.

خو خير بيرته راغلم کور ته راستون شوم.
بيا مي دهغي جنی سره وليدل.

ما ورته ويل څه وخت ځي .

هغي ويل 18 شپي وروسته ځرانه .

ماويل بنا 18 ورځي ژوند پاتي.

هغي ويل ته ولي داسي نا هيلي خبري کوي.

ما ويل زه يي نکوم خو زما زړه يي کوي.

نه پوهيگم گلابه زه تر تا زياته خفه يم تا چي وينم خان
تینگ کرم.

وايم چي هسي نه گلاب نور هم خراب شي .

خو ته داسي خبري کوي چي زما زره مات مات شي.

نو په ژړا شوه زه هم په ژړا شوم.

زه په ژړا روان وم کور ته هغه هم په ژړا روانه شوه.

وخت تيریده.

لږ وروسته لارم جومات ته لمونځ مي وکړو زياتي دعاوي

مي وکړي له جومات بيرته راغلم کورته په لاره کي بيا

دهغي جنی سره مخ شوم.

ويل يي چيري تللي وي گلابه .

ما ويل جومات ته تللي وم گراني.

ويل بنه سمه ده گرانه.

ما ويل اي لپوني زه خو په تا پسي مړ کيرم.

دا به څنگه کيري .

هغي ويل زه خپله خو څه وکړم هيڅ حل لاره نشته.

ماويل ماسره هم هيڅ حل لاره نشته.

لارم کور ته.

فام مي نه وو اواز مي وکړو خوري لږ چای راوړه.
هغه مي چې فام شوو چې خور خو مي وفات ده.
بيا غمونه دوه چنده شول غوښتل مي مزار ته يې ورشم.
چې هغه جنی په هغه حای ناسته وه .
ماته يې ويل گرانه زه څه وکړم ستا دومره غمونه خو به تا
لېوني کړی.
ما په ژړا کې ورته وويل کاش چې مړ وای .
هغې ويل نه گلابه داسی مه وایه .
ما ويل سمه ده لېوني زه د خور مزار ته .
هغې ويل سمه ده ورشه گرانه په ژړا شوه .
ماويل مه ژاړه يو زه بس يم چې ژاړم ته مه ژاړه گراني.
هغې ويل سمه ده نه ژاړم گلابه .
زه لاړم دخور مزار ته زیات خفه وم .
په مزار مي زیات وژړل بېرته راغلم کورته.
کور کې هغسی خوشالی او په کلی کې هغه سی مزی نه
وی.
حکله چې کور کې مي خور نه وه.
او په کلی کې دهغه هلک مور چې لېوني وه.

او زما مینه له کلی تلله .

په کلی کې بیخی خوند نه وو پاتی .

کور ته لارم مور مې راته ویل زویه ولی داسې خراب شوی فکر مکوه دا خو ژوند دی نو څنگه یې کوی.

ماویل نا موری هیڅ فکر نکوم .

په کور کې زیات تنگ شوم لارم بېل او لاسی گاډی مې روان کړل.

ز مور باغچې ته .

ماویل چې لږ لرگی به هم راوړم او زړه تنگون به مې هم ختم شی.

روان شوم په لاره کې د یوو صنفی سره مخ شوم .

هغه راسره ستړی مشی وکړی.

ویل یې گلابه اخیر دې ځان تبا کړو ولی څومره بڼه درس څومره بڼه ځوانی ولی گرانه .

ما ویل څه به درته ووايم له ژونده ډیر تنگ یم.

هغه ویل صبر وکړه دصبر میوه خوږه وی.

ما ویل زړه ظالم صبر نکوی نو څنگه وکړم.

هغه ویل نو زه به څه پرته ووايم گلابه بڼه نو چیری روان

یې .

ماويل حَم كه لڙ لڙگي مي يورل له باغچي نه.
هغه ويل سمه ده زه هم درسره حَم درسره ڪمڪ به شم.
ما ويل نه نه ته حان مه په زحمت ڪوه زه يي ڪوم هغه نه
منله راسره لارو .
ٽول ڪار هغه وڪرو .
ماتري مننه وڪره را روان شوم ڪورته.
مور مي راته چاي راورو چاي مي وڃنو .
موبايل مي راواخيست نويد ته مي زنگ وڪرو .
ڊير تنگ وم چيري به لڙ چڪر ته لار شو .
نويد او حڪمت راغلل د حڪمت په موٽر سڪيل لارو بنار
ته.
خو ماته هيخ حاي ڪي دزيره سڪون نه وو.
مانبام راغلو ڪور ته .
حڪمت ويل چي زمون ڪره خو لڙ ساعت به مو تير شي .
لارو دحڪمت دغو ڪره لڙ ساعت مو تير شوو.
خو زه هيخ نه پوهيدم چي زما په زيره ڪي څنگه اور بل وو.
هيخ آرام ته يي نه پريڻوڊم.

بله ورځ هغې جنې راته يو قلم او ساعت او عطر او دسمال
او تسبيح راكړی.

ويل دامې دلاس نښې سبا له خيره څو كابل ته .
زه په ځان نه يم پوه شوی

نور وروسته

كليواله جنې لارله بنارې شوه

اي لوستونكيه يوه دعا ماته هم وكړه

پای

R♥S

کلیوال ژوند او کلیواله مینه (ناول)

دلیکوال نمبر
0797335830
0730432762

لیکوال رفیع الله علی حیدر وردگ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**